

ВКДП 10-00(01).01

НАСТАНОВА

“З ПРОТИДІЇ КЕРОВАНИМ САМОРОБНИМ ВИБУХОВИМ ПРИСТРОЯМ”

СЕРПЕНЬ 2021

ОБМЕЖЕННЯ ЩОДО РОЗПОВСЮДЖЕННЯ:

обмежень для розповсюдження немає.

**КОМАНДУВАННЯ СИЛ ПІДТРИМКИ ЗБРОЙНИХ СИЛ
УКРАЇНИ СПІЛЬНО З ВІЙСЬКОВОЮ ЧАСТИНОЮ А 2641**

ВКДП 10-00(01).01

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ командувача Сил підтримки
Збройних Сил України

06 серпня 2021 року № 53

НАСТАНОВА
“З ПРОТИДІЇ КЕРОВАНИМ
САМОРОБНИМ ВИБУХОВИМ
ПРИСТРОЯМ”

Військова керівна
деталізована публікація
підрозділам Збройних
Сил України з порядку
дій в умовах
застосування
противником
керованих СВП

СЕРПЕНЬ 2021**ОБМЕЖЕННЯ ЩОДО РОЗПОВСЮДЖЕННЯ:**

обмежень для розповсюдження немає.

КОМАНДУВАННЯ СИЛ ПІДТРИМКИ
ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ СПІЛЬНО З
ВІЙСЬКОВОЮ ЧАСТИНОЮ А 2641

Командування Сил підтримки Збройних Сил України

№ 343:6670 від 18.08.2021 12:00:43 арк. 1/

ПЕРЕДМОВА

Військова керівна деталізована публікація “Настанова з протидії керованим саморобним вибуховим пристроям” (далі – Настанова) розроблена спільною робочою групою військової частини А2641 та управління інженерних військ Командування Сил підтримки Збройних Сил України і погоджено з заінтересованими органами військового управління Збройних Сил України.

Настанова визначає планування та виконання завдань в умовах застосування керованих саморобних вибухових пристроїв і може бути застосована у військових частинах, військових навчальних закладах, органах військового управління Міністерства оборони України, Генерального штабу Збройних Сил України та інших військових формуваннях, утворених відповідно до законодавства України.

Усі питання, що стосуються цієї Настанови, надсилати до Командування Сил підтримки Збройних Сил України на адресу: 04119 м. Київ, вул. Дегтярівська, 11-в, Командування Сил підтримки Збройних Сил України, телекомунікаційна мережі “СЄДО-М” – індекс 343.

ЗМІСТ

	ПЕРЕДМОВА	2
	ВСТУП	4
	ПОСИЛАННЯ НА ВІЙСЬКОВІ ПУБЛІКАЦІЇ	5
	ОСНОВНІ ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ	6
	ПЕРЕЛІК СКОРОЧЕНЬ ТА УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ	7
1	САМОРОБНІ ВИБУХОВІ ПРИСТРОЇ	8
2	ПРОТИДІЯ КЕРОВАНИМ СВП	11
2.1	Загальні положення	11
2.2	Усвідомлення загрози від СВП	11
2.3	Планування заходів з протидії СВП	12
2.4	Радіоелектронна протидія	14
3	ВИЯВЛЕННЯ ТА ЗНЕШКОДЖЕННЯ (ЗНИЩЕННЯ) КЕРОВАНИХ СВП	14
3.1	Порядок пошуку, перевірки на наявність керованих саморобних вибухових пристроїв	14
3.2	Порядок дій при виявленні ВВП	20
3.3	Порядок дій при знешкодженні СВП	23
3.4	Порядок дій при знищенні СВП	25
4	ПІДГОТОВКА ТА НАВЧАННЯ ОСОБОВОГО СКЛАДУ З ПРОТИДІЇ СВП	25
4.1	Підготовка підрозділів	25
4.2	Вимоги до підготовки	26
4.3	Вимоги до інструкторського складу з протидії СВП на території ведення бойових дій	27
Додатки:		
1	Форма доповіді про виявлення ВВП	28
2	Рапорт щодо виявлення ВВП, СВП	29
3	Аналіз – доповідь про виконане завдання	31
	СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ (ДЖЕРЕЛ)	32
	ДЛЯ ЗАМІТОК	33

ВСТУП

Особливостями сучасних бойових дій, завдяки високій мобільності військ, є стрімкі висування із глибини, можливість створювати в короткий час перевагу на необхідних напрямках, підтримувати постійну напругу у веденні різних бойових дій та зберігати ініціативу, здійснювати необхідні та своєчасні маневри силами та засобами, проводити глибокі удари і рейдові дії.

Закріплення у Конституції України курсу на членство в ЄС та НАТО передбачає, після досягнення поставленої мети, участь її Збройних Сил в багатонаціональних операціях, необхідність прийняття спільних рішень та затвердження доктринальних документів, сумісних з політикою, принципами та правилами поведінки, прийнятими в державах-членах НАТО.

Досвід застосування Збройних Сил України та інших складових сил оборони в умовах збройної агресії з боку Російської Федерації на території Донецької та Луганської областей свідчить про необхідність у створенні єдиних підходів до планування, організації взаємодії, управління військами та ефективного виконання завдань підтримки військ (сил) в об'єднаних операціях.

Настанову розроблено з метою встановлення єдиних принципів (підходів) командирів (начальників) до виконання завдань з протидії саморобним вибуховим пристроям (далі – СВП). Вона визначає порядок дій підрозділів Збройних Сил України в умовах застосування СВП та ВВП в цілому, під час переміщення, пошуку та виявлення, а також організації робіт після виявлення ВВП до прибуття підрозділів із знешкодження СВП (ВВП).

ПОСИЛАННЯ НА ВІЙСЬКОВІ ПУБЛІКАЦІЇ

Позначка військової публікації	Повне найменування військової публікації
1	2
	Наказ Генерального штабу ЗС України від 25.06.2019 №230 дск “Про затвердження тимчасової настанови з інженерного забезпечення ЗСУ”
	Наказ Генерального штабу ЗС України від 19.10.2016 №390 “Про затвердження керівництва з подолання інженерних загороджень підрозділами ЗСУ”
	Керівництво з підривної (вибухової) справи у Збройних Силах України, затверджене наказом Генерального штабу Збройних Сил України від 04 січня 2017 року №1
	ДСТУ П 8820:2018 від 2018 року “Протимінна діяльність. Процеси управління. Основні положення”
	Військовий стандарт 01.106.105 “Глосарій термінів та визначень із знешкодження ВМП та протидії СВП”
	Список посилань стандарту підготовки за спеціальністю “Сапер (розмінування)” 5 рівня.
	Військовий стандарт від 26.04.2017р. ВСТ 03.106.001-2017(01) “Організація протидії саморобним вибуховим пристроям у Збройних Силах України”.
	Польовий статут FM 20-32 Mine/Countermine Operations

ОСНОВНІ ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ

Вибухонебезпечні предмети (ВНП) – вибухонебезпечні боєприпаси, вибухонебезпечні предмети-наслідки війни, інженерні боєприпаси, спрацювання яких може призвести до ураження людей, ушкодження техніки, руйнування будівель і споруд, заподіяння шкоди навколишньому середовищу.

Саморобний вибуховий пристрій (СВП) - пристрій, встановлений або виготовлений імпровізованим способом, що містить руйнівні, смертельні, отруйні, запальні, піротехнічні матеріали або хімікати, призначені для знищення, каліцтва, виснаження або відволікання уваги.

Саморобні вибухові речовини (СВР) – вибухова суміш непромислового виготовлення / сполука вибухових речовин, які були сформовані / синтезовані з доступних інгредієнтів. Найчастіше застосовують за відсутності вибухових речовин промислового виготовлення.

Протидія СВП – мобілізація колективних зусиль зосереджених на руйнування системи СВП і включає підготовку сил і засобів протидії СВП, нанесення ураження мережам СВП, безпосереднє знешкодження СВП.

Протидія СВП тактичного рівня – комплекс заходів, тактичних процедур, спрямованих на забезпечення мобільності та живучості військ.

Радіoeлектронна протидія (РЕП) – електронні або електричні пристрої призначені створення перешкод для уникнення впливу від пристроїв випромінюючих радіо та звукові хвилі чи інших систем в тому числі інфрачервоних та лазерних випромінювань.

ПЕРЕЛІК СКОРОЧЕНЬ ТА УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ

Скорочення та умовні позначення	Повне словосполучення та поняття, що скорочуються
1	2
БП	Боєприпаси
ВНП	Вибухонебезпечні предмети
ВР	Вибухова речовина
ЗСУ	Збройні Сили України
Керівництво з підривної справи	Керівництво з підривної (вибухової) справи у Збройних Силах України, затверджене наказом Генерального штабу Збройних Сил України від 04 січня 2017 року №1
РЕП	Радіоелектронна протидія
СВП	Саморобний вибуховий пристрій
СВР	Саморобна вибухова речовина
ТЗ	Транспортний засіб
NATO (НАТО)	North Atlantic Treaty Organization (Організація Північноатлантичного договору)
STANAG	Угода НАТО зі стандартизації

1. САМОРОБНІ ВИБУХОВІ ПРИСТРОЇ

Класифікація СВП визначається тактикою їх застосування та технічними характеристиками СВП.

Тактика застосування СВП включає призначення пристрою та намір противника.

За призначенням СВП застосовуються для:

ураження броньованої та не броньованої техніки;

поодиноких ТЗ та в колоні;

підрозділів та окремих військовослужбовців в пішому порядку;

пошкодження (знищення) об'єктів інфраструктури;

створення перешкод;

ураження саперів;

вивчення (аналізу) тактики військ тощо;

За наміром СВП застосовується відповідно до:

середовища (наземне, водне, повітряне);

способу виявлення (візуально; із використанням службових тварин; із використанням засобів пошуку; свідчення очевидців);

способу застосування (статичне; динамічне; залучення посередників; суїцидальні);

способу кріплення (магнітний; механічний; в'язанням, приклеюванням);

засобів пошуку та виявлення (ураження рентген засобів; низький (відсутній) вміст металевих елементів та ін.);

ролі вибухового пристрою (основний; вторинний).

За способом застосування СВП можуть використовуватись в транспортних засобах (далі ТЗ), а саме:

в транспортних засобах на суходолі: легкові (вантажні) автомобілі, автомобільні причепа, мотоцикли, велосипеди;

в транспортних засобах в водному середовищі: човни, моторні човни, водні мотоцикли;

в транспортних засобах в повітряному просторі: літаки, безпілотні літальні апарати, ємності з повітрям (кулі).

Суїцидальні СВП застосовуються із використанням терориста – смертника на ТЗ або без нього.

Випадки суїцидальних СВП передбачають:

терорист-смертник;

декілька (група) терористів-смертників, що передбачає одночасне приведення в дію певної кількості вибухових пристроїв;

декілька (група) терористів-смертників – послідовне приведення в дію вибухових пристроїв.

Відповідно до технічних характеристик СВП визначаються за складовими елементами вибухового пристрою (основний заряд, замикач, засіб ініціювання, джерело живлення, корпус (оболонка), підсилювачі (металеві елементи, шкідливі речовини).

Для основного заряду застосовуються боєприпаси різного призначення: ємкості побутового застосування із вмістом вибухової речовини; вибухові речовини: військового призначення, промислового застосування (гірничо-добувна промисловість), саморобна вибухова речовина; запалювальні суміші.

За формою основний заряд поділяється на: зосереджений (фугасної дії); направленої дії (кумулятивні, осколкові, осколково-кумулятивні, ударне ядро та інші); кругового ураження (осколкові).

Відстань встановлення основного заряду СВП направленої дії залежить від технічних характеристик пристрою і тактики застосування. Засоби ініціювання для СВП поділяються на військового призначення, промислового застосування та саморобні.

Замикачі використовуються для замикання вогневої мережі (електричного кола) та переведення СВП в активний стан.

СВП за типом замикачів поділяються на:

керовані;
не керовані (приводяться в дію жертвою);
сповільненої дії.

Застосування керованих СВП передбачає присутність противника, що здійснює спостереження для визначення моменту приведення в дію вибухового пристрою.

Керовані СВП поділяються на:

фізично сполучені – керовані по електричним проводам, керовані механічною дією;
фізично відокремлені – радіокеровані, керовані пострілом, акустичні, світлочутливі.

Керовані СВП по електричним проводам передбачають місце встановлення основного заряду для ураження визначеної цілі та місце перебування особи (терориста) з'єднаних електричним проводом. Терористу з місця засідки необхідно бачити місце встановлення основного заряду, або орієнтуватись на визначений ним орієнтир для своєчасного приведення в дію основного заряду. Дистанція між місцями встановлення основного заряду та знаходження терориста може різнитись і залежить від потужності джерела живлення, умов місцевості, шляху відходу терориста.

Керовані СВП механічною дією передбачають місце встановлення основного заряду із замикачем та місце перебування особи (терориста) з'єднаних засобом для стягування, висмикування тощо, відповідно до замкача, який застосовується.

Радіокеровані СВП – пристрій, що включає в себе радіоприймач в місці встановлення основного заряду для ураження визначеної цілі та передавач в місці перебування особи, яка застосовує передавач для передачі сигналу, з метою

приведення в дію основного заряду. Зв'язок між підривною станцією на місцем встановлення основного заряду здійснюється за рахунок електромагнітного випромінювання.

Керовані пострілом СВП передбачають місце встановлення основного заряду із замикачем, який приводиться в дію пострілом кулі, в цьому випадку, дистанція перебування особи із відповідною зброєю може різнитись, в залежності від умов місцевості.

Акустичні, світлочутливі СВП передбачають створення звуку, або спричинення умов для утворення світла особою з метою впливу на відповідні чутливі приймачі (замикачі) вибухового пристрою.

Застосування керованих вибухових пристроїв можливе із залученням декількох осіб (терористів) для спостереження, зв'язку та приведення в дію основного заряду.

Під час переміщення по місцевості де можливе застосування керованих сполучених вибухових пристроїв, особовий склад повинен застосовувати відповідну тактику пошуку та перевірки місцевості, об'єктів за демаскуючими ознаками, застосовуючи способи пошуку відповідно відомої інформації про ризики і загрози та отриманої від підрозділів розвідки.

Для захисту особового складу в умовах можливого застосування радіокерованих вибухових пристроїв застосовується засоби радіоелектронної боротьби.

Некеровані СВП (що приводяться в дію жертвою) поділяються на:

натискної дії;

розвантажувальної дії;

сенсорні (світлочутливі, теплочутливі, чутливі до руху);

натяжної (розтяжки встановленні на натиск, розвантаження);

що спрацьовують в наслідок розмикання електричного кола;

мембранні.

СВП сповільненої дії поділяються на:

механічного сповільнення;

електронного сповільнення;

хімічного сповільнення;

піротехнічного сповільнення.

2. ПРОТИДІЯ КЕРОВАНИМ СВП

2.1. Загальні положення

СВП використовується, як тактична зброя, яка може мати стратегічний вплив.

СВП обмежують свободу маневрів та можуть бути використані для ураження значної кількості цілей. Цілі можуть включати в себе силові структури, місцеве населення, урядові організації, служби охорони порядку, інші неурядові організації та відомства, об'єкти інфраструктури, комерційні інституції та економічні центри та інше.

Залишається ризик СВП загрози, як комплексного застосування, що може поєднуватись із хімічними, біологічними, радіаційними матеріалами для створення зброї масового ураження.

Мережа СВП поєднує в собі систему роботи задіяних осіб, забезпечення та ресурси, спрямованих на виготовлення та застосування СВП.

2.2. Усвідомлення загрози від СВП

Мета протидії СВП – знищити систему СВП та запобігти, обмежити чи підірвати можливість противника в застосовуванні СВП для того, щоб захистити власні війська і забезпечити свободу дій та пересування, зберегти спроможності для виконання та завершення операції.

Протидія СВП передбачає відповідальність командирів усіх ланок в координації сил підпорядкованих структур по виявленню і ураженню мереж.

Боротьба з мережею СВП включає:

попередження діяльності ворога, щодо застосування СВП;

запобігання застосуванню противником СВП;

виявлення матеріалу та елементів, що входять до складу СВП, а також готових до застосування пристроїв;

знешкодження (знищення) вибухових пристроїв або його елементів з подальшим аналізом та рекомендаціями з протидії;

аналіз наслідків спрацювання СВП.

Боротьба з мережею СВП сприяє попередженню встановлення та унеможливує постачання складових для виготовлення СВП, надходження фінансування, керівництва, а також вербування нових членів мережі.

Організація виконання завдань з протидії СВП повинна забезпечувати:

підтримання постійної взаємодії з представниками інших військових формувань, силових структур та правоохоронних органів по обміну інформацією щодо виявлення, знешкодження (знищення) СВП, а також проведення роз'яснювальної роботи з місцевим населенням щодо попередження нещасних випадків;

оперативність під час виконання завдань з виявлення, знешкодження (знищення) СВП;

всебічну підготовку особового складу груп, чітку та вмілу розстановку сил та використання технічних засобів (оснащення), призначених для виявлення, знешкодження (знищення) СВП;

своєчасне матеріально-технічне забезпечення сучасними засобами;
безперервне управління щодо виявлення, знешкодження (знищення) СВП;
попереднє вивчення та аналіз СВП.

Завданнями протидії СВП є: знешкодження пристрою, збір складових елементів вибухового пристрою, аналіз мереж та їх ураження.

Виконання завдань з протидії здійснюється на стратегічному, оперативному, тактичному рівнях.

Протидія СВП тактичного рівня – комплекс заходів, тактичних процедур, спрямованих на забезпечення мобільності та живучості військ через:

пошук, виявлення СВП;
знешкодження (знищення) СВП;
збір складових елементів вибухового пристрою;
проведення дослідження першого (тактичного) рівня;
здійснення доповідей та донесень.

Для збору складових елементів вибухового пристрою призначається спеціальна підготовлена група, в разі її відсутності, обов'язки покладаються на групу із знешкодження СВП.

В ході дослідження визначаються технічна і тактична складові події (інциденту) із застосуванням СВП.

Результати дослідження першого рівня подаються через рапорти та донесення старшому командирі (начальнику).

Групами знешкодження СВП та групами збору складових елементів вибухового пристрою надаються рекомендації, щодо захисту військ та підвищення живучості підрозділів.

2.3. Планування заходів з протидії СВП

Командирам всіх рівнів необхідна експертна порада щодо протидії СВП з метою:

розуміння того як протидія СВП буде включатись в одному чи більше напрямках проведення військової операції та які складові з протидії СВП можуть бути ключовими в розробці операцій.

вдосконалення нормативних документів, планів та визначення пріоритетів протидії СВП на території проведення військової операції.

сприяння розумінню і аналітичній роботі, використовуючи актуальну інформацію щодо процесів протидії СВП, особливо щодо дослідження для більш широкого застосування на тактичному, оперативному або стратегічному рівнях.

розуміння коли загрозна ситуація створює необхідність у залученні спеціалістів з протидії СВП.

Врахування протидії СВП включає способи та засоби, але не обмежує у:

координації зусиль протидії СВП;
 визначенні сумісних процесів ураження цілей;
 включенні питань з протидії СВП в порядок дій;
 забезпечення засобами РЕП в середовищі, де існує загроза СВП;
 застосуванні інженерних підрозділів і груп знешкодження БП в протидії СВП;

ролі протидії СВП в підвищенні живучості військ;
 протидії СВП для забезпечення підтримки бойової стійкості.

На стратегічному рівні основна увага повинна бути спрямована на ізоляції локальної мережі СВП, від зовнішньої підтримки, фінансування та будь-якого сприяння її функціонування та розвитку.

Під час процесу оперативного планування керівництва стратегічного рівня повинно враховувати наступні фактори щодо протидії СВП:

враховувати імовірний масштаб і рівень загрози системи СВП під час планування та ведення військових операцій;

забезпечення військових потреб для їх спроможностей протидії і забезпечення спеціалістами;

всеохоплюючу взаємодію з цивільними учасниками включаючи домовленості про обмін інформацією, на скільки це можливо.

На оперативному рівні протидія СВП повинна бути впроваджена в міжвідомчі навчання (включаючи оцінювання) і розвивати універсальні і спеціальні спроможності, необхідні в підходах з протидії СВП.

На тактичному рівні здійснюється діяльність з протидії СВП згідно розпоряджень начальника (командира). Увага зосереджується на маневрах, підтримці і живучості військ, зусилля спрямовуються на забезпечення життєдіяльності усіх її компонентів.

В операціях, де існує значна загроза застосування СВП, командування на всіх рівнях має визначити в структурі штабу відділ (групу, або уповноважену посадову особу) з протидії СВП, які (яка) в обов'язковому порядку залучаються до заходів з планування операції.

В операціях з мінімальною загрозою застосування СВП, меншою кількістю спеціалістів можливо ввести відповідний окремий відділ з протидії СВП або ввести кваліфікований персонал в відділи штабу замість створення окремого відділу протидії СВП в штабах управління або командних ланок з протидії СВП. За будь-яких обставин учасники протидії СВП мають бути повністю інтегровані в оперативно-плановий процес для належного виконання ведення діяльності з протидії СВП в забезпеченні оперативних цілей командування.

2.4 Радіоелектронна боротьба (протидія)

Радіоелектронна боротьба (протидія (РЕП)) – електронні або електричні пристрої призначенні для створення перешкод з метою уникнення впливу від пристроїв (командних пристроїв), що випромінюють радіо та звукові хвилі, чи інших систем в тому числі інфрачервоних та лазерних випромінювань.

Засоби радіоелектронної протидії можуть працювати в режимі визначення джерела випромінювання та запобігання проходженню електромагнітного імпульсу до виконавчого пристрою (приймача).

Доцільно застосовувати засоби РЕП в умовах застосування радіокерованих саморобних вибухових пристроїв у випадках:

захисту об'єктів від атак із застосуванням радіокерованих СВП;

пошуку саморобних вибухових пристроїв в районах виконання бойових завдань;

інженерної розвідки маршрутів руху військових колон, патрулів тощо;

виконання завдань зі знешкодження саморобних вибухових пристроїв групами зі знешкодження (знищення) БП та інше.

Порядок роботи та використання засобів РЕП визначається технічними характеристиками пристроїв. Тактика застосування засобів РЕП відпрацьовується при злагодженні підрозділів в залежності від тактичних умов застосування та особливостей кожного пристрою. Застосування даних засобів не є повним захистом від радіокерованих СВП.

Засоби РЕП застосовують для підвищення живучості військ (підрозділів). Стационарні засоби РЕП необхідно використовувати для захисту: важливих військових об'єктів, об'єктів критичної інфраструктури, блок-постів, контрольно-перепускних пунктів та інших об'єктів, які мають важливе стратегічне значення.

В пішому порядку необхідно використовувати індивідуальні (переносні) пристрої РЕП.

При виконанні бойових завдань на технічних засобах, встановлювати засоби РЕП на ТЗ в залежності від їх умов застосування.

3. ВИЯВЛЕННЯ ТА ЗНЕШКОДЖЕННЯ (ЗНИЩЕННЯ) КЕРОВАНИХ САМОРОБНИХ ВИБУХОВИХ ПРИСТРОЇВ

3.1. Порядок пошуку, перевірки на наявність керованих саморобних вибухових пристроїв

Пошук та перевірка здійснюється під час висування підрозділів в пішому порядку чи на ТЗ.

Перевірка, пошук на предмет встановлення ВВП/СВП здійснюється підготовленим особовим складом загальновійськових підрозділів з дотриманням процедур підготовки розпізнавання вибухових ризиків та загроз, визначення потенційних орієнтирів, електричних проводів, ознак наявності приймачів, виявлення потенційних осіб (терористів), що ведуть спостереження та мають на меті застосувати передавач.

Пошук СВП здійснюється відповідно до тактичної обстановки із суворим дотриманням заходів безпеки.

Швидкість пошуку повинна забезпечувати безпеку особового складу та ефективність виконання завдання.

Пошук здійснюється в залежності від типу місцевості, особливостей покриття, кліматичних умов, пори року, часу доби, з урахуванням наявного спорядження.

Перед рухом підрозділу під час планування визначаються:

місця ймовірного застосування (наявності), встановлення мін, ВВП та СВП;

місця попередніх засідок противника;

місця попереднього ураження засобами артилерійських (мінометних) систем, танків.

Для пошуку та перевірки призначаються розрахунки:

під час висування на ТЗ – із особового складу екіпажів, за винятком водія (механіка - водія), кулеметника (навідника гармати), командира машини;

під час висування в пішому порядку - військовослужбовці підрозділу, за винятком кулеметного розрахунку, медичного розрахунку, розрахунку зв'язку.

Старший розрахунок пошуку (перевірки) призначається рішенням командира (начальника).

В складі підрозділу (групи) висувається медичний розрахунок, за його відсутності, наявний номер розрахунку для надання першої медичної допомоги.

Пошук здійснюється відповідно зон пошуку:

перша зона – пошук вибухових пристроїв ймовірно встановлених в ґрунт.

друга зона – пошук на рівні ніг військовослужбовця, від поверхні ґрунту до рівня поясу.

третя зона – пошук на рівні тулуба військовослужбовця, від рівня поясу до рівня голови.

четверта зона – пошук над головою, вправо та вліво відносно військовослужбовця.

Під час руху, перед перевіркою четвертої зони, здійснюється зупинка з

метою попередження контакту із замикачем (датчиком цілі) встановленого на нижчих зонах, що не контролюється.

Пошук та перевірка під час висування в пішому порядку здійснюється в наступній послідовності:

в першу чергу – візуально, пошук шукачем розтяжок другої і третьої зони, забезпечуючи необхідну ширину проходу, не менше одного метра, враховуючи габарити військовослужбовця із екіпіруванням та зброєю.

Порядок пошуку здійснюється в наступному порядку:

візуально, перед собою на глибину умовних ліній меж проходу наскільки це можливо;

в положенні присіду (лежачи), утримуючи шукач розтяжок паралельно поверхні ґрунту, провести перед собою по умовній лінії межі проходу, не залишаючи не перевіреного простору над поверхнею ґрунту;

шукач розтяжок провести від себе, знизу вгору, з правого і лівого боку військовослужбовця по умовним лініям меж проходу, до рівня над головою на витягнуту руку;

провести шукачем розтяжок по умовній лінії центру проходу, від себе, знизу вгору, від поверхні ґрунту до рівня над головою на витягнуту руку;

провести шукачем розтяжок над головою на витягнуту руку вздовж умовної лінії ширини проходу;

в другу чергу, відповідно умов місцевості, здійснюється перевірка третього рівня в положенні стоячи із використанням шукача розтяжок дублюючи перевірку першої черги.

в третю чергу – пошук металодетектором та щупом на наявність протипіхотних (протитанкових) вибухових пристроїв, замикачів СВП на ширину проходу.

По завершенню перевірки, переміщення здійснюється вперед на довжину пошукового елементу металодетектора, після чого пошук повторюється в тій самій послідовності.

Номер розрахунку, що здійснює перевірку, зосереджується тільки на пошуку демаскуючих ознак встановлення ВВП.

Пошук та перевірка в умовах можливого застосування противником вогнепальної зброї, здійснюється тільки за умов бойової охорони.

Під час пошуку (перевірки) розрахунки бойової охорони ведуть спостереження за раніше визначеними секторами.

Один з номерів розрахунків, що знаходиться в середині групи, забезпечує захист групи переносним засобом РЕП. Технічні можливості генератора повинні забезпечувати захист всіх номерів розрахунку групи.

Межі перевіреного проходу маркуються. Для маркування проходу можуть використовуватись як штатні так і альтернативні засоби.

Рух здійснюється наступним порядком: першим висувається номер розрахунку, що здійснює пошук на наявність ВВП, із дотриманням дистанції 10-15м висуваються номери розрахунків, що забезпечують бойову охорону по фронту, із флангів та тилу переміщення здійснюється по маршруту першого

номера розрахунку.

Старший групи знаходиться всередині групи. Додаткові розрахунки призначаються відповідно до умов виконання завдань.

Під час висування на ТЗ визначений особовий склад здійснює візуальне спостереження за демаскуючими ознаками встановлення ВВП, також під час переміщення здійснюється контроль за секторами ведення вогню.

Під час руху на ТЗ здійснюється захист засобами РЕП встановленими на ТЗ. Відстань між ТЗ встановлюється відповідно технічних можливостей засобів РЕП.

За необхідності здійснення перевірки в ході руху перед ТЗ в пішому порядку, радіус дії засобу РЕП, встановленого на ТЗ, повинен забезпечувати захист розрахунку, що здійснює перевірку.

Для перевірки в пішому порядку в ході руху перед ТЗ призначаються розрахунки із складу екіпажів машин також можуть призначатись саперні розрахунки.

Для перевірки застосовуються шукачі розтяжок, металодетектори, щупи.

Порядок перевірки 5/25 м перевірка.

Під час дій підрозділу в пішому порядку чи на ТЗ, в разі зупинки і за необхідності залишення транспортного засобу, перед проведенням спішування підрозділу, здійснюється перевірка місця зупинки (стоянки) та прилеглої місцевості на наявність ВВП.

Радіус перевірки визначається командиром підрозділу (групи).

Перевірка здійснюється за наявності бойової охорони.

Перед виконанням перевірки екіпаж, не залишаючи транспортний засіб, оглядає прилеглу територію за напрямком свого сектору по зонам, на наявність підозрілих ознак ворожої активності, демаскуючих ознак ймовірного встановлення вибухового пристрою, місця ймовірних засідок, місця ймовірного ворожого спостереження, ознак людської активності чи присутність сторонніх осіб в місці зупинки, або на місцевості яка прилягає до цього місця.

В першу чергу перевіряється “0 м” - місце перебування ТЗ (підрозділу).

При перевірці “0 м” оглядається поверхня ТЗ і простір від ґрунту до днища ТЗ.

За рішенням командира підрозділу, після огляду поверхні та днища, здійснюється перевірка проїзної частини перед ТЗ на довжину корпусу ТЗ, після чого ТЗ переміщується вперед на перевірене місце.

По завершенню перевірки “0 м” здійснюється доповідь про результат перевірки командиру машини.

Перевірка до 5 м здійснюється двома попередньо призначеними номерами розрахунків після завершення перевірки “0 м”.

Перевірка здійснюється рухом навколо ТЗ. Під час руху ТЗ повинен постійно знаходитись між номерами розрахунків, що здійснюють перевірку (рисунок 1).

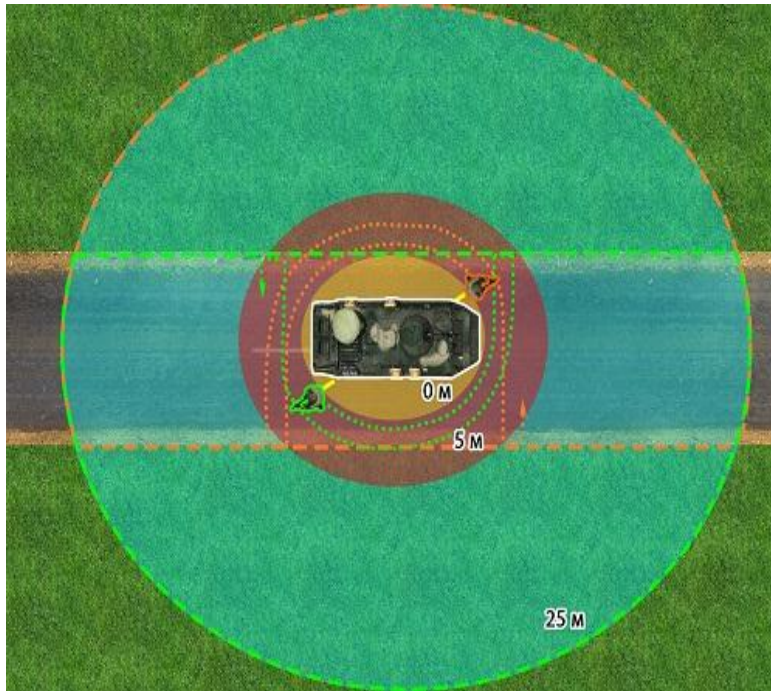

Рисунок 1 – схема 5/25 м перевірки під час зупинки ТЗ

По завершенню проходження відрізка кожним номером розрахунку, ширина поступово збільшується на метр і продовжується рух вже по ширшому радіусу.

Смуга проїзної частини по якій ТЗ продовжуватиме рух дублюється перевіркою одного номера іншим.

Перевірка здійснюється до досягнення радіусу зони 5м.

По завершенню перевірки 5м здійснюється доповідь командиру машини.

По завершенню перевірки на наявність ВВП, особовий склад повертається по коротшому шляху, по перевірених ділянці місцевості до ТЗ.

За рішенням командира під час короткочасної зупинки, в залежності від тактичної обстановки, умов місцевості, ширини проїзної частини, перевірка може здійснюватися від “0 м” до радіусу, що забезпечує безпечне перебування підрозділу на місцевості (до 2-3 м).

В разі тривалого часу перебування на місцевості, радіус перевірки збільшуватись до 25, до 60 і більше метрів.

В разі перебування на місцевості протягом доби і більше, перевірка здійснюється до 100 м і більше.

В разі руху в колоні, перевірка здійснюється одночасно навколо всіх машин.

Між машинами не має залишатись не перевіреного простору.

Під час руху в пішому порядку, перевірка здійснюється навколо місця перебування підрозділу радіусом відповідно терміну перебування.

Для перевірки шляхів висування застосовується V-подібний спосіб пошуку.

Для пошуку залучається особовий склад із складу підрозділу, що здійснює рух.

Призначаються не менше п'яти номерів розрахунків із старшим групи включно.

Для підвищення ефективності перевірки, особовий склад використовує засоби пошуку.

Розподіл смуг пошуку серед розрахунків наступний (рисунок 2):
права та ліва смуги проїзної частини відносно центру;
смуги з правого та лівого боків вздовж узбіч проїзної частини;
смуга середньої частини шляху.

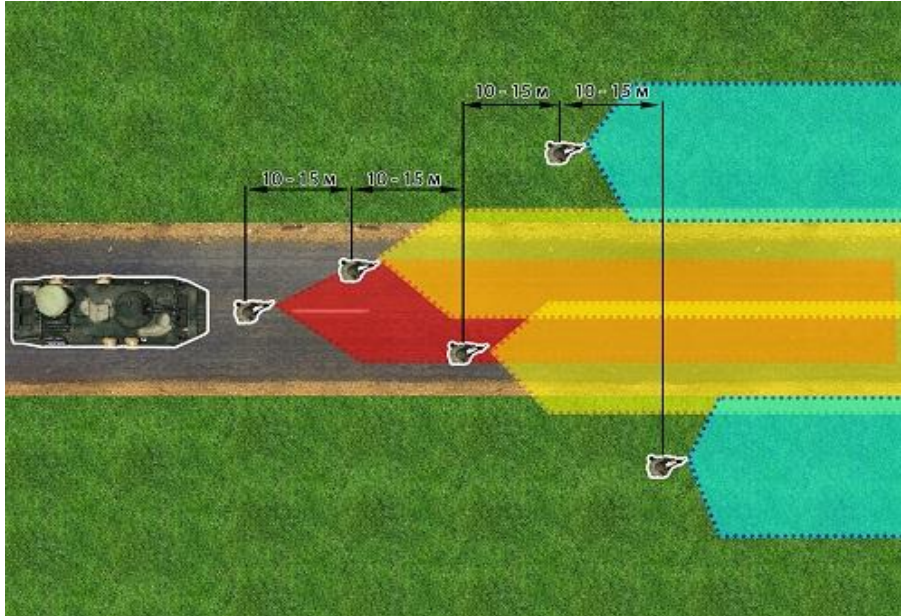

Рисунок 2 – розподіл смуг пошуку серед розрахунків

Ширина смуг для перевірки визначається відповідно ширини проїзної частини, ширина смуги не має бути меншою ніж 1 м.

Військовослужбовці не повинні переміщуватись на одній лінії по фронту один відносно одного.

Для перевірки проїзної частини може додаватись розрахунок з мінно-розшуковою собакою, який висувається перед першим номером розрахунку, на відстань 10-15м.

В залежності від умов виконання завдань, перевірка здійснюється візуально, для підвищення ефективності перевірки використовуються засоби пошуку.

В разі обходу перешкод візуальний контакт не повинен втрачатись між усіма членами групи.

Відстань до об'єкту, що належить перевірці, під час обходу по периметру визначається в залежності від тактичної обстановки, типу місцевості, безпечна відстань до об'єкту під час обходу може коливатись до 50-100 м.

Під час обходу огляд об'єкту із усіх сторін здійснюється із безпечної відстані.

Під час огляду використовуються оптичні засоби для збереження безпечної дистанції.

Огляд здійснює перший номер розрахунку з найсприятливішого місця, для підвищення ефективності перевірки, по чергово, огляд здійснюється наступними

номерама розрахунків бойової охорони, що рухаються за першим номером.

Під час огляду наступним номером розрахунку, його сектор спостереження контролює номер розрахунку, що рухається перед ним. Під час огляду кожним номером розрахунку група не рухається, кожний номер розрахунку під час огляду займає положення присіду.

Якщо під час перевірки, номеру розрахунку необхідно наблизитись ближче до об'єкту для більш ретельної перевірки, він використовує засіб для виявлення розтяжок, металодетектор (міношукач), щуп, при цьому всі номери розрахунку займають положення присіду і спостерігають за визначеними раніше секторами до тих пір, коли номер розрахунку, що здійснює огляд не повернеться на своє місце і не буде дана команда на продовження руху.

Якщо після проходження по периметру навколо об'єкту група переконана у безпеці, старший розрахунку здійснює доповідь, командирі підрозділу (колони), надає рекомендації стосовно продовження руху колони.

3.2. Порядок дій при виявленні СВП

Виявлення в рамках протидії СВП означає визначення місцезнаходження, підтвердження ймовірного СВП, можливість доступу до нього.

Найпоширеніші місця встановлення СВП:

- перехрестя;
 - різкі повороти;
 - виїзди (з'їзди) на дороги із різним типом покриття;
 - підйоми та спуски на шляхах висування;
 - проїзди під мостами;
 - проїзди через мости;
 - колії польових доріг;
 - простір між коліями польових доріг;
 - водопропускні труби під проїзною частиною;
 - броди;
 - під'їзди (підходи) до позицій (опорних пунктів);
 - вибоїни на проїзній частині;
 - місця (будівлі, приміщення) попереднього перебування противника;
 - залізничні колії;
 - калюжі на шляхах висування;
 - місця потенційного укриття особового складу, техніки;
 - позиції для ведення вогню;
 - залишена техніка; тіла загиблих;
 - мертві тварини;
 - місця попереднього застосування СВП.
- В разі виявлення демаскуючих ознак СВП дії номера розрахунку наступні:
- припинити роботу і зупинитись;
 - визначити ступінь небезпеки;

проінформувати інші номери розрахунків (членів групи, військовослужбовців підрозділу);
 доповісти командирові (старшому).

Командир після отримання доповіді приймає рішення до подальших дій. Інформування здійснюється умовними знаками та сигналами, голосом або засобами зв'язку. Особовий склад займає положення присіду і підтверджує отримання сигналу.

Умовні знаки та сигнали визначаються командиром підрозділу, вони не повинні бути зрозумілими противнику.

Командир підрозділу після виявлення СВП повинен:

підтвердити вибухову загрозу, усвідомити ризики;

звільнити місцевість від сторонніх;

виставити оточення;

організувати контроль над ділянкою місцевістю в середині та зовні оточення;

подати доповідь по виявленню СВП встановленим порядком (додаток 1).

В разі виявлення СВП сторонніми особами, командир підрозділу опитує їх для отримання інформації з метою передачі її старшому групи із знешкодження СВП (БП), (старшому саперного розрахунку).

Підтвердження передбачає ідентифікацію боєприпасів різного призначення, датчиків цілі боєприпасів, складових елементів СВП.

Ідентифікація СВП здійснюється візуально із безпечної відстані за допомогою оптичних засобів. Якщо можливо ідентифікувати боєприпаси, датчик цілі, складові елементи СВП із дистанції, з якої виявлено його місце встановлення, забороняється здійснювати безпосередній підхід до СВП. Час перебування на місці виявлення повинен бути максимально обмежений.

Під час ідентифікації забороняється:

планувати подальші дії;

визначати принцип спрацювання СВП;

аналізувати конструкцію СВП;

здійснювати пошук додаткових складових елементів СВП датчиків цілі, боєприпасів;

здійснювати пошук вторинних СВП (ВНП).

Після підтвердження наявності СВП, місце з якого здійснено підтвердження маркується. Особовий склад відходить у зворотному напрямку, із дотриманням безпечної дистанції, на безпечну відстань.

Мінімальну безпечну відстань до СВП, напрямок відходу визначає командир (старший) підрозділу.

Після підтвердження наявності СВП, здійснюється евакуація цивільного населення, сторонніх осіб та особового складу на безпечну відстань.

При евакуації особлива увага звертається на:

осіб, які потенційно можуть привести в дію керований СВП;

осіб, які здійснюють спостереження, фотографування, відео зйомку тактичних дій;

наявність доказів, предметів що мають відношення до випадку застосування СВП.

Евакуація також проводиться із будівель, приміщень, що знаходяться в межах небезпечної відстані, за межі безпечної зони. ТЗ переміщуються за межі небезпечної зони.

Під час евакуації забороняється перетинати місце виявленого СВП.

По завершенню проведення заходів по евакуації, оточення виставляється за межами небезпечної зони.

При виставленні оточення особовий склад оглядає місцевість, споруди звертає увагу на:

- предмети, засоби, осіб, які мають відношення до виявленого СВП;
- підозрілих осіб із наміром застосовувати передавачі (мобільний телефон, радіопристрій, засоби дистанційного керування пристроями (брилок, пульт тощо);

- підозрілих осіб, що ведуть спостереження з наміром подачі сигналу іншій особі для приведення в дію СВП;

- приймачі СВП (мобільні телефони, радіоприймачі, пристрої із ознаками антен);

- електричні проводи;

- засоби стягування для приведення в дію СВП;

- маркери, орієнтири; потенційні підривні станції противника;

- звуки механічних, годинникових таймерів;

- вологі місця біля потенційних компонентів СВП;

- запах хімічний, запах в наслідок процесу горіння, тління;

- прольотом літальних апаратів.

В разі ідентифікації терориста-смертника застосовується зброя (відповідно вимог чинного законодавства), при прямій загрозі особовому складу або цивільному населенню, та порядок дій при виявленні СВП.

Відповідно умов тактичної обстановки оточення виставляється з:

- визначенням секторів ведення вогню;

- урахуванням можливих позицій ведення снайперського вогню противником;

- можливістю широкого сектору огляду місцевості.

До складу одного посту оточення призначаються мінімум два військовослужбовці, в разі не можливості цього, між військовослужбовцями повинен підтримуватись візуальний контакт.

Рішення щодо кількості залучення особового складу для оточення в різних умовах тактичної обстановки приймається командиром підрозділу.

По прибуттю групи із знешкодження СВП (групи розмінування) розташування постів оточення, маршрути руху, склад оточення може коригуватись.

Відповідно вибору місця для укриття оточення виставляється із врахуванням: радіусу руху вибухової хвилі, можливого розльоту осколків; із застосуванням противником вогнепальної зброї; із можливою загрозою

артилерійського (мінометного) обстрілу.

Для укриття постів оточення доцільно використовувати броньовану техніку, складки місцевості, будівлі тощо. Перед використанням укриття здійснюється його перевірка.

Особовий склад оточення веде спостереження за підходами, під'їздами до позицій оточення, секторами ведення вогню та компонентами, що мають відношення до СВП, для подальшого їх дослідження.

Оточення знімається по завершенні виконання завдання із знешкодження (знищення) ВВП, процесу збору складових елементів вибухового пристрою.

Забороняється проводити знешкодження (знищення) СВП до виставлення оточення і взяття місцевості під цілковитий контроль.

Командиром (старшим) підрозділу, визначається пункт контролю для зустрічі групи із знешкодження СВП (групи розмінування). Місце пункту контролю обирається в межах оточення, із дотриманням безпечної відстані до місця виявлення СВП.

В межах оточення визначається місцезнаходження пожежних розрахунків, медичного персоналу.

По прибуттю групи із знешкодження СВП (групи розмінування), місце пункту контролю може змінюватись за вказівкою старшого цієї групи.

При виборі місця для пункту контролю уникати місць розташування ЛЕП, АЗС, прокладання трубопроводів.

Поруч із групою із знешкодження СВП (групи розмінування) забороняється перебування осіб, які не мають відношення до роботи із СВП, без дозволу оператора із знешкодження СВП (командира групи розмінування).

Перебування на пункті контролю повинно забезпечувати захист від: продуктів вибуху виявленого СВП; від вогню противника; снайперського вогню.

В разі повторного використання місця для пункту контролю, дане місце попередньо ретельно перевіряється.

Пункт контролю може встановлюватись із застосуванням транспортних засобів, будівель, складок місцевості та ін.

Особовий склад повинен постійно знаходитись в межах пункту контролю, за винятком виходу оператора із знешкодження СВП (командира групи розмінування) для вчинення дій по відношенню до СВП.

3.3. Порядок дій при знешкодженні СВП

Існує чітка потреба в розумінні характеристик СВП і їх застосування противником. Знешкодження вибухового пристрою є пріоритетним за знищення. Знешкодження дає можливість подальшого аналізу технічних та тактичних складових вибухового пристрою. З результату аналізу відпрацьовуються рекомендації для захисту військ і підвищення живучості, вдосконалення та впровадження тактико – технічних процедур, розроблення інструкцій, керівництв, настанов у контексті протидії СВП.

Метою знешкодження пристрою є надання свободи маневру підрозділам, збереження складових елементів вибухового пристрою для подальшого

дослідження і надання рекомендацій для захисту військ та підвищення живучості сил.

Знешкодження СВП в системі протидії СВП полягає в визначенні місця знаходження, ідентифікація, знешкодження та остаточне знищення компонентів із вмістом вибухової речовини (військового застосування, промислового застосування, саморобної вибухової речовини).

Знешкодження СВП вимагає спеціальної підготовки і обладнання, включаючи засоби дистанційної роботи.

Знешкодження СВП вимагає спеціальних процедур знешкодження і здійснюється тільки відповідно підготовленим, оснащеним і допущеним до знешкодження СВП розрахунками.

Група знешкодження СВП складається не менше ніж з 2 відповідним чином підготовлених номерів розрахунку, з яких обов'язковими є оператор із знешкодження СВП та підготовлений помічник оператора із знешкодження СВП.

Робота оператора знешкодження СВП пов'язана із діяльністю щодо збору та дослідження складових елементів виявленого або приведеного в дію вибухового пристрою.

В умовах ймовірного пошкодження (руйнування) об'єктів критичної інфраструктури залучати представників органів місцевої влади.

Перед виходом оператора із знешкодження із пункту контролю, попередньо, максимально здійснюється планування подальших дій в межах пункту контролю. Будь які дії, за винятком встановлення заряду малої потужності, або засобів для стягування поблизу СВП – ЗАБОРОНЕНІ, включаючи витрату часу на планування, роздумування, вивчення компонентів, складових СВП. При встановленні спорядженого заряду до СВП, групи за наявності, застосовують роботизовані системи. За відсутності роботизованих систем визначається спосіб встановлення із використанням засобів індивідуального захисту, відповідно складеного плану, що передбачає дотриманням обов'язкових вимог:

працює один номер розрахунку;

максимальна дистанція;

мінімальний час біля місця встановлення СВП;

максимальне використання наявних засобів групи, що забезпечують безпечний підхід, максимальну дистанцію, мінімальний час перебування біля місця встановленого СВП;

мінімальна кількість підходів з пункту контролю до місця встановлення СВП.

Після виконання завдання із знешкодження СВП старший групи із знешкодження СВП складає звіт за формою (додаток 2) та аналіз – доповідь по випадку із застосування СВП (вибухової пастки) (додаток 3). Аналіз – доповідь складається групами знешкодження СВП, групами знешкодження БП, спеціальними групами призначеними для проведення дізнання по випадкам застосуванню СВП.

3.4. Порядок дій при знищенні СВП

Знищення на місці може проводитись не підготовленими для знешкодження СВП групами розмінування (підготовлених та допущених до знищення боєприпасів різного призначення), при цьому ризик є вищим, тому даний підхід використовується лише в крайніх випадках.

Знищення СВП проводиться способами, що забезпечують безпеку особового складу групи, підрозділів бойової охорони, цивільного населення.

Способи та засоби встановлення заряду вибухової речовини для знищення СВП, повинні забезпечувати максимальну безпеку особовому складу, що встановлює заряд.

Шляхи підходу до місця виявленого СВП перевіряється засобами пошуку на наявність вибухових пристроїв, з урахуванням зон пошуку, шлях підходу позначається (маркується), підхід здійснюється із дотриманням безпечної дистанції від вибухового пристрою. Відхід здійснюється тим самим шляхом у зворотному напрямку.

4. ПІДГОТОВКА ТА НАВЧАННЯ ОСОБОВОГО СКЛАДУ З ПРОТИДІЇ СВП

4.1. Підготовка підрозділів

Підготовка особового складу є одним з головних чинників успішної протидії СВП.

Війська мають бути не лише належним чином організовані, але й здатні до спільних дій з іншими силовими структурами та підрозділами, укомплектовані особовим складом, добре оснащені, витривалі, мають пройти підготовку відповідно до доктрини та відпрацювати процедури до рівня, необхідного для здійснення їх ролі у виконанні завдань за призначенням.

Можливості протидії СВП розвиваються на основі командного управління, аналізу досвіду, отриманого в зоні проведення операції, процесу підготовки та застосування технологій, а також інших складових протидії СВП.

В системі протидії СВП здійснюється індивідуальна, колективна та спеціалізована підготовка.

Підготовка проводиться з метою формування мислення в контексті протидії СВП, цей процес полягає у виборі способів і методів, вивчення та відпрацювання тактичних процедур.

Підрозділи повинні проходити підготовку перед залученням до виконання бойових завдань. Це розвиватиме ефективну взаємодію, розуміння та застосування обладнання, необхідні для успішного підходу до протидії СВП.

4.2. Вимоги до підготовки

Підготовка з протидії СВП повинна включати базову підготовку, початкову та підвищення кваліфікації.

Індивідуальна та колективна підготовка з протидії СВП для кожного військовослужбовця та підрозділу повинна проводитись перед вибуттям в район виконання бойових завдань. Підготовка та перепідготовка повинна відповідати специфічним умовам району проведення операцій, бойової обстановки, тактичних ситуацій.

По прибуттю в район виконання бойових завдань підрозділам доводиться особливості демаскуючих ознак СВП та їх компонентів і актуальна тактика дій противника та наших військ, а також оновлені документи, які регулюють застосування даної тактики. Підрозділи повинні відпрацювати практично свої дії в умовах впливу місцевості і середовища на виконання завдань.

Протягом перебування в районі виконання бойових завдань проводиться періодична допідготовка особливо, спрямована на вдосконалення навичок з протидії СВП.

Навчальні дисципліни підготовки повинні охоплювати елементи системи протидії СВП і підготовка здійснюється за місцями розміщення підрозділів.

Підготовка з протидії СВП повинна охоплювати підготовку як груп із знешкодження, інженерні підрозділи, так і підрозділи які залучаються до груп

бойового забезпечення, з метою злагодження, спільного виконання бойових завдань з протидії СВП.

Підготовка особового складу загальновійськових підрозділів з виявлення СВП здійснюється відповідно до програми підготовки "Розпізнавання вибухових ризиків і загроз".

Підготовка груп для знешкодження СВП здійснюється у відповідності до програми підготовки, відповідно кваліфікаційних вимог, що передбачають виконання завдань із знешкодження СВП.

Підготовка груп для знешкодження СВП передбачає вивчення:

- системи СВП, складові мережі;
- системи протидії, рівні досліджень;
- будови саморобних вибухових пристроїв;
- категорій саморобних вибухових пристроїв (керовані, не керовані, пристрої із сповільненням);
- саморобних вибухових речовин;
- застосування обладнання та оснащення для дистанційної та напівдистанційної роботи;
- застосування засобів захисту при роботі з СВП;
- основних принципів знешкодження;
- особливостей перевірки транспортних засобів на наявність вибухових пристроїв;
- застосування зарядів вибухової речовини малої потужності;
- планування завдання із знешкодження СВП;
- визначення оцінки загрози;
- планування знешкодження відносно особливостей категорії СВП;
- порядку знешкодження відповідно особливостей категорії вибухового пристрою;
- дослідження місця після приведення в дію СВП/ВНП;
- порядку збереження, збору складових елементів вибухового пристрою та інформації із місця виявлення або приведення в дію СВП;
- складання звіту з місця події або інциденту СВП;
- проведення аналізу події або інциденту із СВП;
- надання рекомендацій за результатами досліджень по захисту військ в умовах застосування СВП.

Робота із вибуховими пристроями, що містять РХБ елементи здійснюється спеціалістами, що успішно завершили підготовку по знешкодженню РХБ боєприпасів.

Робота із вибуховими пристроями і водному середовищі здійснюється спеціалістами, що успішно завершили підготовку саперів-водолазів.

4.3. Вимоги до інструкторського складу з протидії СВП на території ведення бойових дій

Виконання завдань з підготовки інструкторами з протидії СВП передбачає: координацію із відділом розвідки, щодо дослідження, аналізу ворожої тактики, процедур для постійного оновлення інформації для проведення підготовки;

оновлення процесу підготовки до впровадження змін в тактичні процедури своїх військ, отриманих як результат проведеного аналізу досвіду попереднього виконання завдань підрозділами. Визначення слабких місць тактики дає можливість для корегування і створення нових процедур, тим самим, зменшити ризик і ефективність застосування СВП;

оновлення і створення процесу підготовки з протидії СВП відповідно останніх змін в тактиці нашої військ, що дозволить підрозділам адаптовувати специфіку процедур до специфіки еволюції загроз, з метою припинення поширення загроз якомога швидше;

складання звітів (рапортів за період підготовки за результатами проведення занять;

планування діяльності з щодо розуміння протидії СВП для військових підрозділів та не військового персоналу в районі виконання бойових завдань;

здійснення підготовки підрозділів по застосуванню радіоелектронних засобів протидії;

оцінювання і визначати дійсний рівень підготовки з протидії СВП підрозділів;

надання рекомендації і розробляти стандарти по здійсненню підготовки з протидії СВП в районах виконання бойових завдань;

забезпечення підготовку, відповідно отриманого забезпечення, розробляти заняття, узагальнювати, аналізувати отриманий досвід стосовно питань протидії СВП.

Начальник інженерних військ – начальник управління інженерних військ
Командування Сил підтримки Збройних Сил України
полковник Олександр ЯКОВЕЦЬ

Додаток 1
до Настанови з протидії керованим
саморобним пристроям
(розділ 3)

Форма доповіді про виявлення ВНП

1.	Дата, час інциденту	
2.	Короткий опис	
3.	Тип ВНП	
4.	Місце виявлення ВНП (координати)	
5.	Місце зустрічі (координати)	
6.	Спосіб контакту	
7.	Тактична обстановка	
8.	Супутні пошкодження у разі спрацювання	
9.	Вжитті заходи	
10.	Пріоритетність	

Додаток 2
до Настанови з протидії керованим
саморобним пристроям
(розділ 3)

Рапорт щодо виявлення (знешкодження) СВП (ВНП)

ЗАВДАННЯ		
1А - Завдання #	1В – Час і дата	1С – Тип завдання

2 – Доповідь склав	3 – Отримання завдання	4 – Підрозділ/структура, в інтересах якого виконується завдання
2А – Ім'я	3А – Отримано від	
2В – Підрозділ, позивний	3В – Спосіб отримання	5 – Спосіб пересування

6 – о/с, задіяний у виконанні задачі					
Прізвище та ініціали		Номер	Посада	Підрозділ/формування	

ЗАГРОЗА					
7 – Тип пристрою / загрози	☐ СВП кероване	☐ СВП не кероване	☐ СВП із сповільненням		
☐ міна (спрацьована)	☐ хибний	☐ СВП смертник з ТЗ	☐ СВП з натискною плитою	☐ СВП направленої дії	
☐ УХО (босприпас, що вибухнув)	☐ приманка	☐ СВП з ТЗ	☐ СВП кероване по ел. проводам	☐ інші не відомі	
	☐ СВП смертником	☐ СВП поштове відправлення	☐ СВП радіокероване		
8 – Складові пристрою / загрози					
А. Основний заряд / босприпас					

Продовження додатка 2

В. Замикачі / спосіб приведення в дію	
С. Джерело живлення	
Д. Засіб ініціації	
Е. Оболонка, Контейнер / збірка	
Підсилювачі	

9 – Характеристика місцезнаходження (схема)	10 – Місцезнаходження загрози (координати)
	11 – Підривна станція (координати)

ЗАХОДИ ЗІ ЗНЕШКОДЖЕННЯ ВВП			
12 – Час та дата прибуття на місце виконання завдання		13 – Місцезнаходження пункту управління (координати)	
14 – Детальна характеристика заходів			
A. порядок дій по прибуттю B. початкова оцінка загрози C. заходи D. результат E. уточнена оцінка загрози F. заходи G. результати H. уточнена оцінка загрози (за необх. I. кінцевий результат			
15 – Час та дата завершення завдання	16 - Поранення / пошкодження під час виконання завдання		
17 – Застосовані засоби під час виконання завдання	18 – Примітки щодо доцільності використання засобів обладнання /оснащення/ інструментів		
ПРИМІТКИ			
19 – Примітки/оцінка групи зі знешкодження ВВП			
20 – Примітки уповноваженого офіцера штабу			
20а – Звання, прізвище, ініціали		Посада	

АНАЛІЗ - ДОПОВІДЬ

[illegible]

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ (ДЖЕРЕЛ)

1. Тимчасовий порядок оформлення військових публікацій у Збройних Силах України, затверджений наказом Генерального штабу Збройних Сил України від 26.12.2018 № 460.
2. Наказ Генерального штабу ЗС України від 25.06.2019 № 230 дск “Про затвердження тимчасової настанови з інженерного забезпечення ЗСУ”.
3. Наказ Генерального штабу ЗС України від 19.10.2016 № 390 “Про затвердження керівництва з подолання інженерних загороджень підрозділами ЗСУ”.
4. ДСТУ П 8820:2018 від 2018 року “Протимінна діяльність. Процеси управління. Основні положення”.
5. Військовий стандарт 01.106.105 “Глосарій термінів та визначень із знешкодження ВВП та протидії СВП”.
6. Список посилань стандарту підготовки за спеціальністю “Сапер (розмінування)” 1-3 рівня.
7. Військовий стандарт від 26.04.2017р. ВСТ 03.106.001-2017(01) “Організація протидії саморобним вибуховим пристроям у Збройних Силах України”.

ДЛЯ ЗАМІТОК

[illegible]

ДЛЯ ЗАМІТОК

[illegible]

ДЛЯ ЗАМІТОК

[illegible]

